

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

leden 2013

Martin Finger

hraje od listopadu Ředitele v *Ptákovině* Milana Kundery

Martin Finger

D. Mamet: *Glengarry Glen Ross* (John Williamson)

Martin Finger (*1970) je od této sezony členem Činoherního klubu. Přišel z Divadla Komédie, ze souboru Pražského komorního divadla, kde hrál dohromady deset let. Předtím působil v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, krátce po absolutoriu DAMU byl členem Národního divadla. Dnes má za sebou desítky divadelních rolí, přičemž jména některých jeho hereckých postav jsou dobře známá: v režii Davida Czesanyho hrál v Ústí nad Labem Horacia, přítele Shakespearova Hamleta, ve vyšehradské Gorlici byl Mefistem z Goethova *Fausta*, v Divadle Komédie se v inscenaci Davida Jařaba proměňoval v hra-běte Sternenhocha z románu Ladislava Klímy a v inscenaci Dušana D. Pařízka ztvárnil Josefa K. z Kafkova *Procesu*. Ten mu v roce 2007 přinesl již druhou **Genu Alfréda Radoka**. Poprvé ji získal v roce 2006 za titulní roli *Světánápravce* ve hře Thomase Bernharda.

První cesta Martina Fingera na jeviště Činoherního klubu má kořeny ve studentském divadle, které si pro zábavu hráli kamarádi ze šum-perského gymnázia. Mezi nimi Martin Finger a Ondřej Sokol. Právě on Martina přizval ke spolupráci na inscenaci své třetí černé komedie Martina McDonagha. Od ledna 2011 tak v našem divadle Martin Finger hraje recepčního Mervyna v *Ujeté ruce*. V září 2012 mu přibyl šéf pobočky realitní kanceláře John Williamson v Mametově hře *Glengarry Glen Ross*. A od listopadu jej můžete vidět také coby Ředitele v *Ptákovině* Milana Kundery, v inscenaci, kterou v roce 2008 režíroval Ladislav Smoček.

Martin Finger se vedle toho podílí na dramatické tvorbě Českého rozhlasu a před dvěma lety mohl mít radost i z úspěchu své první filmové role – Tomáše ve filmu Radima Špačka *Pouta*.

M. McDonagh: *Ujetá ruka /Behanding in Spokane/* (režie O. Sokol; Mervyn)

M. Kundera: *Ptákovina* (režie L. Smoček; Ředitel)

PŘIPRAVUJEME

Gerhart Hauptmann **Před západem slunce**

(Vor Sonnenuntergang)

*Láska navazuje vztah k lidem. Nenávisť též.
Kdo hledá cestu k lidem, může si vybrat.*

Gerhart Hauptmann

Překlad: **Jitka Fučíková**

Úprava a režie: **Ladislav Smoček**

Dramaturgie: **Roman Císař a Vladimír Procházka**

Hrají: **Petr Nárožný, Zuzana Stavná, Lenka Skopalová, Michal Pavlata, Pavel Kikinčuk, Ondřej Vetchý, Jaromír Dulava, Stanislav Zindulka, Dana Černá, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Diana Šoltýsová, Václav Šanda a další.**

Fotografie ze zkoušky

Gerhart Hauptmann ve své hře s příznačně symbolickým názvem postihl stav společnosti, v níž duchovní tradice a kulturnost se střetnou s projevy nastupujícího novodobého barbarství. Takové téma je pro nás obzvláště výpovědné tím spíš, že se netýká pouze jednoho dějinného okamžiku 20. století. Ve hře je bohatý materiál, který je vynikajícím podkladem pro jevištní zobrazení „nové doby“ na příkladu jedné rodiny. Říká se, že každá (klasická) hra potřebuje k ospravedlnění svého návratu na jeviště svůj čas. Co my víme? Možná se hra *Před západem slunce* vrací právě včas. (rc)

Dotýkáme se tu s jistou plachostí vitálního tajemství umění. Jestliže tento muž žil jakoby u pramene, jestliže se letokruhy tohoto stromu šířily čím dál rozložitěji a patřila k němu důstojnost a naplnění stáří – kde jinde by se v jeho životě braly stále nové přítoky síly a houževnaté zmužilosti než v oblasti plastické názornosti, které zůstával věrný, než ve štěstí a nevinnosti tvoření, než v prsti životodárného umění. Ano, umění mu přineslo všeobslhý dar slova a také dar naplnění a důstojnosti stáří, dar života, dar nesmrtnosti.

Thomas Mann

POZVÁNÍ

Felix Mitterer MOJE STRAŠIDLO

(Mein Ungeheuer)

„Otevřu oči a ještě ležíme, objímáme se, a já se podívám na jeho obličej a vidím obličej devítiletého Honzy, hubený dětský obličej s velkýma očima. A všimnu si, že jeho tělo je chladné, úplně krásně chladné, to štíhlé, něžné chlapecké tělo. A najednou se tělo rozplyne a prostupuje mnou, jako vlna za vlnou, jako lehké, příjemně chladné mořské vlny, a ty vlny mě zvedají a já se na nich vznáším.“

Róza ve hře F. Mitterera Moje strašidlo

Felix Mitterer vypadá jako malíř Egon Schiele, kterého hrál v roce 1979 v rakouské televizi. Miluje svoji vlast Tyrolsko; barevnou a prudkou drastičnost „lidového divadla“ (ačkoliv má tento pojem za překonaný); skřípavý dialekt (který ovšem pro své dialogy kvůli srozumitelnosti trochu obměňuje); přítomnost „**srdce**“ ve svých literárních počinech, takže se lidé v jeho hrách znovu poznávají; zkrátka, spojuje v sobě vlastnosti, na kterých je znát jeho provinční původ, a je přitom natolik působivý, že se o tom jeho velkoměstským kolegům může jen zdát.

Georg Hensel: Spielplan, Area 2006

„Historie dlouholetého manželského vztahu, nazřená jako retrospektiva z hlediska ovdovělé ženy, jež se nemůže zbavit svého mučivého strašidla, klade nemalé nároky na herce. Režisér **Martin Čičvák** našel optimální představitel v domácím **Stanislavu Zindulkovi** a hostující **Blance Bohdanové**.“

Zdeněk Hořínek: Její strašidlo, Divadelní noviny 18. 5. 2010

Stanislav Zindulka získal za roli Zacha **širší nominaci na Cenu Thálie 2010**.

Doušky

Vedle **Martina Fingera** hraje nově v *Ptákovině* Milana Kundery **Jaroslav Těšitel**. Od listopadu alternuje se **Stanislavem Zindulkou** roli Starého učitele.

Pavel Landovský získal 11. listopadu ocenění **SENIOR PRIX** za **celoživotní mistrovství**. Cenu uděluje nadace Život umělce.

Za účasti autora hrál v Činoherním klubu v listopadu Kytlický ochotnický spolek hru *Hodinový hoteliér*. Na fotografii vpravo Landovského Hejtmán z Gogolova *Revizora*.

Český rozhlas Vltava umožňuje rozhlasová setkání s předními českými herci. V prosincovém programu můžete 18. 12. slyšet **Stanislava Zindulku** v inscenaci hry Anderse Bodelsena *Dárek*, 20. prosince hraje **Josef Somr** v Gorinově hře *Zapomeňte na Hérostrata* a 26. 12. **Michal Pavlata** v inscenaci Viktora Huga *Král se baví*.

Lidové noviny v příloze Pátek z 23. listopadu přinesly rozhovor Aleny Plavcové s **Ondřejem Sokolem**.

Blahopřejeme **Nele Boudové** k narozeninám 1. prosince.

M. Křeža: Léda /Manželskonemanželská povídkal (režie L. Smoček; Melita)

V prosinci si můžete v pokladně zakoupit **dárkové poukázky** na dvě vstupenky do Činoherního klubu dle vlastního výběru. Pořídít je lze za 650 Kč.

Jiří Kodet

by 6. prosince slavil 75. narozeniny.

N. V. Gogol: *Revizor* (režie Jan Kačer, ČK 1967; Chlestakov)

J. Vostrý: *Tři v tom* (r. Jiří Menzel, ČK 1978; Ubaldo)

„Proč se **Jiří Kodet** uměl bez velkých potíží vnitřně smířit i s menšími rolemi? Nehrál přece ani v Činoherním klubu jen pseudodandyovského Chlestakova z Gogolova *Revizora* nebo Barona z Gorkého *Na dně*, cynického Jašu z Čechovova *Višňového sadu* či tak rozdílné otce, jaké představují Ubaldo ze *Tří v tom* a Peachum z Havlovy *Žebrácké opery*, o jeho frustrovaném hraběti Šabelském z Čechovova *Ivanova* nemluvě... Důvodem nebyla (jenom) nějaká přirozená ukázněnost či pokora, ale schopnost se – a s velkým půvabem – projevit s celým svým ‘jástvím’ také v nich. Dovedl to předvést i v ži-

voťe: Když v osudném létě 1968 při natáčení filmu *Ezop* v Bulharsku hned první večer všechny velkoryse pohostil, vyřešil svou od této chvíle poněkud svízelnou finanční situaci nabídkou Petru Čepkovi, že mu bude do konce natáčení dělat sluhu, dokáže-li ho Petr slušným způsobem uživit. Šlo samozřejmě o hru, kterou Jiří založil právě na umění chovat se v dané roli. Je jasné, že když v příslušném improvizovaném kostýmu servíroval na pláži v příslušnou hodinu příslušný nápoj, mohl se projevit (sebevyjádřit) rozhodně jak scéničtější, tak přirozenější způsobem než jeho dočasný ‘pán’. Znovu tak dokázal, že často jde spíše než o roli, kterou nám život přidělil, o to, s jakým půvabem jsme schopni se s ní vyrovnat.“

Jaroslav Vostrý: *Fenómén Kodet, Divadelní noviny* 20. 9. 2005

Vladimír Pucholt

oslaví 70. narozeniny 30. prosince. Gratulujeme.

L. Smoček: *Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho* (ČK 1966)

„Druhá polovina programu je věnována *Podivnému odpolední Dr. Zvonka Burkeho*, což je realistická, velkolepě výstřední fraška. Její zápletku lze shrnout v pár větách: Bodrý Dr. Burke, když se doví, že jeho bytná se ho hodlá zbavit, má za chvíli plnou skříň mrtvol. Aby vyvážil divokost situace, obsadil autor, který je zároveň režisérem, roli bytné brilantním mužským komikem a groteskně senilního doktora hraje populární mladý filmový herec. Je to **Vladimír Pucholt**, neohrabaný, okatý hrdina z *Lásek jedné plavovlásky*. Nalíčený, že připomíná Josepha Cottena v některých sekvencích z filmu *Občan Kane*, sehrává upřímně podivínskou úlohu. Když v igelitovém příšplášti, který mu sahá až po kotníky, obchází svůj pokojík, podléhá čas od času náhlým náporům divoké energie, při nichž jednou udělá i slovy nevylicitelné salto.

Pucholt je výjimečné stvoření s neobyčejnou čistou duší a posedlé bezmeznou všetečností. Ve volném čase dělá ohňostroje – to jsem se dozvěděl brzy potom, když jsem se s ním před dvěma lety poprvé setkal. Do mého londýnského bytu začaly docházet zásilky malých, po domácku vyrobených bomb, s instrukcemi, které říkaly, že při pocitu naprosté marnosti mám dát jednu z nich na kuchyňský stůl, zapálit a ‘utíkat mnoho metrů od toho’. Několikrát jsem to udělal a očistný účinek následujících výbuchů byl nesmírný.“

Kenneth Tynan: *At the Actors' Club...*, *The New Yorker* 1. 4. 1967

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2013 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Neděle 20. ledna

Ty-já-tr / NAČERNO / Praha

Daniel Hrbek, Jiří Janků TŘI MUŠKETÝŘI

Klasika, která se splašila dříve než D'Artagnanův kůň a kterou už nikdo nezkrotí.

Podle románu Alexandra Dumase:
Daniel Hrbek, Jiří Janků / Režie:
Luděk Horký / Scéna a kostýmy:
Jakub Baran / Hudba: **Tomáš Kořenek** / Choreografie: **Martin Písařík** / Klavír: **Kryštof Mende** / Hrají: **Vojtěch Chalupa, Tomáš Kyselka, Eliška Holzknecťová, Oliver Cox, Jakub Heřmánek, Michal Škoda, Veronika Lapková, Pavel Trnka, Veronika Bárťová, Lenka Rudová, Jan Řehořka, Vojtěch Chalupa, Matěj Trojan, Vojtěch Koutek, Martin Holzknecť, Marek Gallo, Kateřina Chadimová, Lucie Špitálská, Vojtěch Klinger, Kryštof Mende, Markéta Hausnerová, Bára Kašpaříková, Ondřej Škrabal, Luboš Přívozník.**

Neděle 27. ledna

KLADINA / Kladno

Jiří Homola PÁD RTUTI (Falo de Hidrargo)

Iluze nelze setřást tak lehce jako rtuť teploměru.

Režie a scéna: **Jiří Homola** / Hrají: **Jitka Brodecká, Robin Tesárek, Jana Bolinová, Jan Těšík, Ondřej Pokoj, Barbora Turazová, Andrea Postolková, Blanka Hašková, Jiří Homola, Nikola Frollová, David Volf.**

KLADINA (Kladenská divadelní náhražka) je ochotnický divadelní soubor, který byl založen Jiřím Homolou a jeho přáteli na podzim roku 2009. *Pád rtuti* je jeho třetí hrou (*Sborovna, Sklad*) i inscenací amatérského souboru Kladina.

Douška o divadle

„Vrátím se k té důvěře. Je nutno rozlišovat mezi uměním a umělci, kteří chtějí sloužit myšlence počestně, podle svého svědomí a umění, a pak mezi lidmi, kteří jsou ochotni posluhovat za peníze čemukoli. Známe přece mnoho paumělců, kteří sami sebe počítají mezi umělce a jezdí už léta po venkově a dělají tzv. estrády. Ti jsou drazí i za těch pět set měsíčně. A jsou opravdoví umělci laciní za mnohem víc. Vždycky jde o to najít hranici mezi dobrem a zlem. O to se budou lidé vždycky hádat. To je správné. Pojďte se hádat, hledajce tu hranici, ale nesmíme dekretovat, kde ta hranice je. Já jsem ochoten se hádat a diskutovat: ano, jsou hry, které by se měly napsat, a je škoda, že nejsou napsány a nehrají se, a jsou hry, které by se neměly hrát, ale jsou napsány a hrají se. To bude vždycky. To je otázka názoru společnosti na hlavní věc, na hlavní cíl. Žádný doktor-gynekolog neposlouchá u života těhotné ženy a neřekne: Paní, to bude zmetek, rodit se nebude! Vždycky musíme počkat, co se narodí, a ještě dlouhou chvíli, než co z toho vyroste. Čili když máme důvěru k životu, musíme mít i důvěru k těm, kteří píší o životě. Pro některého člověka napsat hru podle svého svědomí je daleko bolestnější porod než pro leckterou paní sedmé dítě. Tam je chvíle radosti, devět měsíců opatrnosti a hodina bolesti. Kdežto tady je někdy těch bolestí víc, když to chce člověk dělat poctivě.“

Jan Werich (v rozhovoru Josefa Trágra a Aleše Fuchse „S Janem Werichem...“, in: *Pro a proti, Kritická ročenka 1962*)

Pf 2013

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz:
Hlavní město Praha

Na rok 2012 poskytuje
Hlavní město Praha Činohernímu klubu
grant ve výši 16.110.000 Kč

Partneři Činoherního klubu

CGSO

AWK

Kooperativa
POJISTOVNA A.S.

K+K
HOTELS

Tonera

SPIELBERG

REVOLVER
REVUE

kdykdy

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

www.radiohortus.cz

Facebook

Program

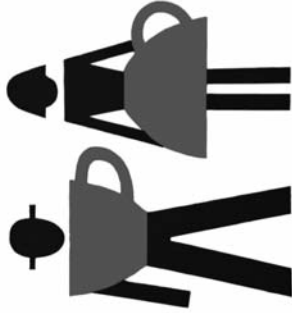
Redakce Činoherního čtení: Roman Cisař, Petra Honsová, Radvan Pácl.
Foto: Pavel Kolský, Pavel Nesvadba, Miloň Novotný, Jiří Kučera,
Andrea Landovská, Ivo Mičkal. Jazyková korektura: Andrea Fiřtíková.
Grafická úprava: Kateřina Skalníková.

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Jiří Slíva

od 5. 12. 2012 do 26. 1. 2013 / Úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

CAFÉ
de la Toilette

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)

tel.: +420 222 210 268, tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

